

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

19. října 2017*

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 92/43/EHS – Ochrana přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin – Prováděcí rozhodnutí (EU) 2015/72 – Seznam lokalit významných pro Společenství v atlantské biogeografické oblasti – Zmenšení rozlohy lokality – Vědecký omyl – Platnost“

Ve věci C-281/16,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Raad van State (Státní rada, Nizozemsko) ze dne 18. května 2016, došlým Soudnímu dvoru dne 20. května 2016, v řízení

Vereniging Hoekschewaards Landschap

proti

Staatssecretaris van Economische Zaken,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda senátu, C. Vajda, E. Juhász, K. Jürimäe a C. Lycourgos (zpravodaj), soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 11. května 2017,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Vereniging Hoekschewaards Landschap A. Jonkhoff a W. Zwier, advocaten,
- za nizozemskou vládu K. Bulterman, B. Koopman a C. S. Schillemans, jako zmocněnkyněmi,
- za Evropskou komisi E. Manhaevem a C. Hermesem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 15. června 2017,

vydává tento

* Jednací jazyk: nizozemština.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká platnosti prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2015/72 ze dne 3. prosince 2014, kterým se přijímá osmá aktualizace seznamu lokalit významných pro Společenství v atlantské biogeografické oblasti (Úř. věst. 2015, L 18, s. 385).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Vereniging Hoekschewaards Landschap a Staatssecretaris van Economische Zaken (státní tajemnice pro hospodářské záležitosti, Nizozemsko) (dále jen „státní tajemnice“) ve věci legality rozhodnutí o zmenšení rozlohy zvláštní oblasti ochrany (dále jen „ZOO“).

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 92/43/EHS

- 3 Článek 1 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. 1992, L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102), ve znění směrnice Rady 2006/105/ES ze dne 20. listopadu 2006 (Úř. věst. 2006, L 363, s. 368) (dále jen „směrnice o stanovištích“), je tohoto znění:

„Pro účely této směrnice se:

- a) ‚ochranou‘ rozumí všechna opatření, která jsou potřebná pro zachování nebo obnovu přírodních stanovišť a populací volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin v příznivém stavu z hlediska jejich ochrany, jak stanoví definice v písmenech e) a i);

[...]

- e) ‚stavem přírodního stanoviště z hlediska ochrany‘ rozumí souhrn vlivů, které působí na přírodní stanoviště a na jeho typické druhy, jež mohou ovlivnit jeho dlouhodobé přirozené rozšíření, strukturu a funkce, jakož i dlouhodobé přežívání jeho typických druhů na území uvedeném v článku 2.

Stav přírodního stanoviště z hlediska ochrany se považuje za ‚příznivý‘, pokud:

- jeho přirozený areál rozšíření a plochy, které v rámci tohoto areálu pokrývá, jsou stabilní nebo se zvětšují a
- specifická struktura a funkce, které jsou nezbytné pro jeho dlouhodobé zachování, existují a budou pravděpodobně v dohledné době i nadále existovat a
- stav jeho typických druhů z hlediska ochrany je podle definice uvedené v písmenu i) příznivý;

[...]

- i) ‚stavem druhu z hlediska ochrany‘ rozumí souhrn vlivů působících na příslušný druh, které mohou ovlivnit jeho dlouhodobé rozšíření a početnost jeho populací na území uvedeném v článku 2;

Stav druhu z hlediska ochrany bude považován za ‚příznivý‘, jestliže:

- údaje o populační dynamice příslušného druhu naznačují, že se dlouhodobě udržuje jako životaschopný prvek svého přírodního stanoviště a
- přirozený areál rozšíření druhu není a pravděpodobně nebude v dohledné budoucnosti omezen,
- existují a pravděpodobně budou v dohledné době i nadále existovat dostatečně velká stanoviště k dlouhodobému zachování jeho populací;

[...]

- k) ‚lokalitou významnou pro Společenství‘ rozumí lokalita, která v biogeografické oblasti nebo oblastech, k nimž náleží, významně přispívá k udržení nebo obnově stavu přírodního stanoviště uvedeného v příloze I nebo druhu uvedeného v příloze II z hlediska jejich ochrany a může též významně přispívat k soudržnosti sítě NATURA 2000 uvedené v článku 3 a/nebo významně přispívá k udržení biologické rozmanitosti příslušné biogeografické oblasti nebo oblastí.

[...]

- l) ‚[ZOO]‘ rozumí lokalita významná pro Společenství a vyhlášená členskými státy prostřednictvím právního, správního a/nebo smluvního aktu, u které jsou pro přírodní stanoviště a/nebo populace druhů, pro něž je lokalita určena, uplatněna ochranná opatření nezbytná k jejich zachování nebo obnově ve stavu z hlediska jejich ochrany příznivém;

[...]“

- 4 Článek 2 směrnice o stanovištích stanoví následující:

„1. Cílem této směrnice je přispět k zajištění biologické rozmanitosti prostřednictvím ochrany přírodních stanovišť a volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin na evropském území členských států, na které se vztahuje Smlouva [o FEU].

2. Cílem opatření přijímaných na základě této směrnice je zachování nebo obnova příznivého stavu z hlediska ochrany u přírodních stanovišť, druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin v zájmu Společenství.

3. Opatření přijímaná na základě této směrnice musí brát v úvahu hospodářské, sociální a kulturní požadavky a regionální a místní charakteristiky.“

- 5 Článek 3 odst. 1 první pododstavec této směrnice stanoví:

„Pod názvem NATURA 2000 bude vytvořena spojitá evropská ekologická síť [ZOO]. Tato síť složená z lokalit s přírodními stanovišti uvedenými v příloze I a stanovišti druhů uvedenými v příloze II umožní zachovat příslušné typy přírodních stanovišť a stanoviště druhů v jejich přirozeném areálu rozšíření ve stavu příznivém z hlediska jejich ochrany nebo popřípadě umožní tento stav obnovit.“

- 6 Podle článku 4 uvedené směrnice:

„1. Na základě kritérií stanovených v příloze III (etapa 1) a na základě příslušných vědeckých informací navrhne každý členský stát seznam lokalit, v němž bude uvedeno, jaké typy přírodních stanovišť z přílohy I a jaké druhy z přílohy II, původní pro toto území, se na jednotlivých lokalitách vyskytují. [...] Kde je to vhodné, mohou členské státy navrhnout úpravu seznamu na základě výsledků sledování uvedeného v článku 11.

[...]

2. Na základě kritérií stanovených v příloze III (etapa 2) a v rámci jak každé z devíti biogeografických oblastí uvedených v čl. 1 písm. c) bod iii), tak celého území uvedeného v čl. 2 odst. 1, vypracuje Komise po dohodě s každým členským státem návrh seznamu lokalit významných pro Společenství, které vybere ze seznamů členských států, na nichž se vyskytuje jeden nebo více prioritních typů přírodních stanovišť nebo prioritních druhů.

[...]

Seznam lokalit vybraných jako lokality významné pro Společenství, na nichž se vyskytuje jeden nebo více typů prioritních přírodních stanovišť nebo prioritních druhů, přijme Komise postupem podle článku 21.

[...]

4. Jakmile je lokalita významná pro Společenství přijata postupem podle odstavce 2, vyhlásí příslušný členský stát co nejdříve a nejpozději do šesti let tuto lokalitu jako [ZOO] a podle významu lokality stanoví priority pro uchování nebo obnovu příznivého stavu z hlediska ochrany u typu přírodního stanoviště uvedeného v příloze I nebo druhu uvedeného v příloze II a pro ekologickou soudržnost sítě NATURA 2000 a také podle toho, jak jsou tyto lokality ohroženy postupným znehodnocováním nebo zničením.

[...]“

7 Článek 9 směrnice o stanovištích zní takto:

„Komise v souladu s postupem stanoveným v článku 21 [19] pravidelně přezkoumává, jak síť NATURA 2000 přispívá k dosažení cílů stanovených v člancích 2 a 3. V této souvislosti může být zvažováno zrušení klasifikace určité lokality jako [ZOO] v případě, kde je to zabezpečeno přírodním vývojem zjištěným jako výsledek sledování podle článku 11.“

8 Článek 11 této směrnice zní následovně:

„Členské státy sledují stav přírodních stanovišť a druhů zmíněných v článku 2 z hlediska jejich ochrany se zvláštním zřetelem na prioritní typy přírodních stanovišť a prioritní druhy.“

9 Příloha III uvedené směrnice stanoví kritéria pro výběr lokalit vhodných jako lokality významné pro Společenství (dále jen „LVS“) a pro vyhlášení jako ZOO. Pokud jde konkrétně o kritéria vztahující se k etapě 1, která spočívá ve „zhodnocení relativního významu lokalit pro každý typ přírodního stanoviště z přílohy 1 a každý druh z přílohy II (včetně typů prioritních přírodních stanovišť a prioritních druhů) na úrovni členského státu“, obsahuje tato příloha následující pasáže:

„A. *Kritéria pro hodnocení lokality pro daný typ přírodního stanoviště uvedeného v příloze I*

- a) stupeň zastoupení typu přírodního stanoviště v lokalitě
- b) rozloha lokality pokrytá typem přírodního stanoviště v poměru k celkové rozloze typu přírodního stanoviště na území členského státu
- c) stupeň zachování struktury a funkcí příslušného typu přírodního stanoviště a možnosti jeho obnovy
- d) celkové zhodnocení významu lokality pro ochranu příslušného typu přírodního stanoviště

B. *Kritéria hodnocení lokality pro daný druh uvedený v příloze II*

- a) početnost a hustota populace druhů vyskytujících se v lokalitě v poměru k populaci na území členského státu

- b) stupeň zachování rysů stanoviště důležitých pro daný druh a týkajících se možností obnovy
- c) stupeň izolace populace v dané lokalitě ve vztahu k přirozenému areálu rozšíření druhu
- d) celkové zhodnocení významu lokality pro zachování příslušných druhů.“

Rozhodnutí přijatá Komisí na základě čl. 4 odst. 2 třetího pododstavce směrnice o stanovištích

- 10 Komise rozhodnutím 2004/813/ES ze dne 7. prosince 2004, kterým se přijímá seznam lokalit významných pro Společenství v atlantské biogeografické oblasti (Úř. věst. 2004, L 387, s. 1), vybrala na návrh Nizozemského království lokalitu Haringvliet (Nizozemsko) jako LVS pod kódem NL 100015 pro plochu s rozlohou 11 108 hektarů (ha).
- 11 Následujících sedm aktualizací seznamu LVS v atlantské biogeografické oblasti zachovalo lokalitu Haringvliet v tomto seznamu se stejnou rozlohou.
- 12 Naproti tomu prováděcím rozhodnutím 2015/72, kterým byla provedena osmá aktualizace uvedeného seznamu, zachovala Komise lokalitu Haringvliet jako LVS pouze pro plochu s rozlohou 10 988 ha.

Nizozemské právo

- 13 Článek 10a odst. 1 Natuurbeschermingswet 1998 (zákon o ochraně přírody z roku 1998) ze dne 25. května 1998 stanoví následující:

„Náš ministr vyhlásí lokality pro účely provedení [...] směrnice o [stanovištích]“.

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 14 Z žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že Leenheerenpolder je polder s rozlohou přibližně 110 ha, který byl součástí lokality Haringvliet, když byla tato lokalita rozhodnutím 2004/813 zahrnuta do seznamu LVS v atlantské biogeografické oblasti z důvodu možností obnovy, které tento polder nabízel pro typy přírodních stanovišť a druhů vyskytujících se ve LVS Haringvliet. Počítalo se totiž s tím, že Leenheerenpolder, tehdy tvořený zemědělskou půdou, na kterém se nevyskytoval žádný z druhů přírodních stanovišť a druhů chráněných jinde v uvedené LVS, má být vystaven vlivu tzv. „depolderizace“, spočívající v jeho přeměně na přírodní oblast vystavenou vlivu přílivu a odlivu za účelem rozvoje jeho potenciálu.
- 15 Nizozemské království rozhodnutím ze dne 4. července 2013 vyhlásilo na základě článku 10a zákona o ochraně přírody z roku 1998 lokalitu Haringvliet jako ZOO, avšak s vyloučením Leenheerenpolder z této oblasti. Rozsudkem ze dne 1. října 2014 Raad van State (Státní rada, Nizozemsko) zrušila toto rozhodnutí v části, v níž Leenheerenpolder nebyl součástí této ZOO. Tento soud měl totiž za to, že jelikož byl Leenheerenpolder začleněn do hranic LVS Haringvliet, jak jsou stanoveny Komisí od jejího rozhodnutí 2004/813, je Nizozemské království na základě čl. 4 odst. 4 směrnice o stanovištích povinno zahrnout tento polder do uvedené ZOO.
- 16 V říjnu 2013 Nizozemské království Komisi navrhlo, aby vyňala Leenheerenpolder ze LVS Haringvliet, a aby tedy zmenšila její rozlohu.
- 17 Dopisem ze dne 10. září 2014 Komise tento členský stát požádala o doplňující vysvětlení týkající se tohoto projektu zmenšení rozlohy LVS Haringvliet.

- 18 Dopisem ze dne 30. září 2014 státní tajemnice Komisi oznámila, že Leenheerenpolder nezahrnuje přírodní hodnoty a původní projekty, jejichž cílem byla přeměna tohoto poldru, byly zrušeny z důvodu, že obnova mokřadů Beningerwaard, Tiengemeten a poldrů menší velikosti LVS Harigvliet je dostatečná pro dosažení cílů ochrany této LVS. Státní tajemnice v tomto dopise dodala, že zrušení projektu depolderizace je spojeno s politickými, sociálními a rozpočtovými důvody.
- 19 Dopisem ze dne 24. října 2014 útvary Komise odpověděly, že návrh změny LVS Haringvliet přijímají s přihlédnutím ke kladnému zhodnocení potenciálu obnovy v ostatních částech této lokality, provedenému nizozemskými orgány, a ke skutečnosti, že řada opatření k obnově již byla provedena nebo je plánována na jiných místech. Komise měla v tomto dopise za to, že původní návrh na zahrnutí Leenheerenpolder do LVS Haringvliet představuje „vědecký omyl“.
- 20 Prováděcím rozhodnutím 2015/72 Komise ponechala lokalitu Haringvliet na seznamu LVS v atlantské biogeografické oblasti, avšak Leenheerenpolder z této lokality vyloučila.
- 21 Na základě čl. 10a odst. 1 zákona o ochraně přírody z roku 1998 a pro účely provedení prováděcího rozhodnutí 2015/72 vyhlásila státní tajemnice rozhodnutím ze dne 28. dubna 2015 LVS Haringvliet jako ZOO a Leenheerenpolder z ní vyloučila.
- 22 Vereniging Hoekschewaards Landschap, majíc za to, že tento poldr skýtá jedinečný potenciál obnovy přírody v ústí řek, jež LVS Haringvliet jinde postrádá, podala proti rozhodnutí ze dne 28. dubna 2015 žalobu k Raad van State (Státní rada).
- 23 Raad van State (Státní rada) zdůrazňuje, že státní tajemnice před ní tvrdila, že vědecký omyl spočívá ve skutečnosti, že při podání návrhu na zařazení lokality Haringvliet do seznamu LVS měla nesprávně za to, že Leenheerenpolder je nejen vhodný, ale rovněž nezbytný pro dosažení cílů ochrany této lokality. Tento soud si klade otázku, zda za takových okolností mohlo být zmenšení rozlohy uvedené lokality takovým důvodem ospravedlněno, pokud byl návrh Nizozemského království podložen dostatečnými údaji.
- 24 Za těchto podmínek se Raad van State (Státní rada) rozhodla přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je prováděcí rozhodnutí [2015/72] platné v části, v níž byla lokalita Haringvliet zařazena do tohoto seznamu, aniž by Leenheerenpolder byl její součástí?“

K předběžné otázce

- 25 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda je zmenšení rozlohy lokality Haringvliet vyloučením Leenheerenpolder z důvodu, že původní zahrnutí Leenheerenpolder do uvedené lokality bylo výsledkem vědeckého omylu, platné.
- 26 Na úvod je třeba poznamenat, že projednávaná věc nespadá do působnosti článku 9 směrnice o stanovištích, podle něhož může být klasifikace lokality jako ZOO zrušena „v případě, kde je to zabezpečeno přírodním vývojem zjištěným jako výsledek sledování podle článku 11“, neboť takový vývoj nebyl Nizozemským královstvím uplatněn.
- 27 Komise totiž rozhodnutím 2004/813 na návrh Nizozemského království a na základě kritérií vyjmenovaných v příloze III směrnice o stanovištích zahrнула Leenheerenpolder do LVS Haringvliet s ohledem na jeho potenciál obnovy typů přírodních stanovišť a druhů vyskytujících se v této LVS, kdežto vynětí uvedeného poldru z LVS Haringvliet prostřednictvím prováděcího rozhodnutí 2015/72 odůvodnila Komise skutečností, že jeho původní zahrnutí do uvedené LVS představovalo vědecký omyl.

- 28 Pro účely odpovědi na předběžnou otázku předloženou Soudnímu dvoru je tudíž třeba zkoumat, zda směrnice o stanovištích Komisi zmocňuje, aby rozlohu LVS na návrh dotyčného členského státu zmenšila v případě, že původní zařazení lokality do seznamu LVS bylo založeno na vědeckém omylu a popřípadě, zda zmenšení dotčené v původním řízení bylo přípustným způsobem odůvodněno takovým omylem.
- 29 V tomto ohledu je nutné uvést, že Soudní dvůr, co se týče směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. 1979, L 103, s. 1, Zvl. vyd. 01/98), rozhodl, že chyba v komunikaci s Komisí při vyhlášení zvláštní oblasti ochrany může mít za následek zmenšení rozlohy takové oblasti z důvodu opravy této chyby (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. listopadu 1999, Komise v. Francie, C-96/98, EU:C:1999:580, bod 55). Ve věci, ve které byl vydán uvedený rozsudek, Soudní dvůr konstatoval, že administrativní chyba, k níž došlo a která se týkala uvedení rozlohy, může být opravena provedením úpravy dotyčné oblasti ochrany.
- 30 Vzhledem k neexistenci zvláštních ustanovení ve směrnici o stanovištích je třeba mít mimoto za to, že úprava seznamu LVS, kterou členské státy navrhují Komisi na základě čl. 4 odst. 1 této směrnice, může zahrnovat zmenšení rozlohy lokality, kterou je nutné provést stejným postupem jako zařazení lokality do uvedeného seznamu (obdobně viz rozsudek ze dne 3. dubna 2014, Cascina Tre Pini, C-301/12, EU:C:2014:214, bod 26).
- 31 V tomto ohledu je třeba uvést, že k vytvoření návrhu seznamu LVS, který může vést k vytvoření spojitě evropské ekologické sítě ZOO, musí mít Komise k dispozici rozsáhlý soupis lokalit, které mají na úrovni členského státu značný ekologický význam pro cíl ochrany přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin ve smyslu směrnice o stanovištích (rozsudek ze dne 7. listopadu 2000, First Corporate Shipping, C-371/98, EU:C:2000:600, bod 22).
- 32 Pouze tímto způsobem lze dosáhnout cíle uvedeného v čl. 3 odst. 1 prvním pododstavci směrnice o stanovištích, kterým je zachování příslušných typů přírodních stanovišť a stanovišť druhů v jejich přirozeném areálu rozšíření, který se může rozkládat přes jednu nebo více vnitřních hranic Evropské unie, ve stavu příznivém z hlediska jejich ochrany, nebo obnovy tohoto stavu. Jak totiž vyplývá z čl. 1 písm. e) a i) ve spojení s čl. 2 odst. 1 této směrnice, je pro účely posouzení stavu přírodního stanoviště nebo druhu z hlediska jejich ochrany nutné vycházet z celého evropského území členských států, na které se vztahuje Smlouva (rozsudek ze dne 7. listopadu 2000, First Corporate Shipping, C-371/98, EU:C:2000:600, bod 23).
- 33 Podle znění čl. 4 odst. 1 směrnice o stanovištích přitom lokalitu navrhuje dotyčný členský stát na základě kritérií stanovených v příloze III této směrnice a na základě příslušných vědeckých informací. S přihlédnutím k judikatuře citované v bodě 29 tohoto rozsudku z toho vyplývá, že vědeckými poznatky podložený důkaz o existenci chyby, kterou jsou stíženy tyto příslušné vědecké informace, může popřípadě odůvodnit zmenšení rozlohy LVS.
- 34 Tento výklad je podpořen judikaturou Soudního dvora, podle níž není namístě, aby byly marně využívány zdroje pro správu lokality, která se zdá být neúčinnou pro zachování přírodních stanovišť a druhů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. dubna 2014, Cascina Tre Pini, C-301/12, EU:C:2014:214, bod 28).
- 35 Avšak i když je nesporné, že členské státy mají určitý prostor pro uvážení, když na základě čl. 4 odst. 1 směrnice o stanovištích navrhují seznam lokalit, které mohou být identifikovány jako LVS (rozsudek ze dne 3. dubna 2014, Cascina Tre Pini, C-301/12, EU:C:2014:214, bod 27), nemohou mít naproti tomu stejný prostor pro uvážení v případě, že Komisi navrhují, aby zmenšila rozlohu LVS.
- 36 Jak totiž uvedla generální advokátka v bodě 28 svého stanoviska, vzhledem k tomu, že zařazení lokality do seznamu zakládá domněnku, že lokalita má jako celek význam pro cíl ochrany přírodních stanovišť, volně žijících zvířat a planě rostoucích rostlin sledovaný směrnicí o stanovištích, návrh členského státu

na zmenšení plochy lokality ze seznamu vyžaduje předložení důkazu, že sporné plochy nepředstavují podstatný zájem na dosažení tohoto cíle na vnitrostátní úrovni. Kromě toho Komise může návrh přijmout a provést pouze v případě, že dospěje k závěru, že tyto plochy nejsou nezbytné také z perspektivy celé Unie.

- 37 V projednávané věci ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, vyplývá, že nizozemské orgány odůvodnily návrh předložený Komisi na vynětí Leenheerenpolder ze LVS Haringvliet nikoliv tím, že došlo k omylu při předkládání návrhu uvedeného v čl. 4 odst. 1 prvním pododstavci směrnice o stanovištích, co se týče ekologické hodnoty tohoto poldru a jeho schopnosti přispět k dosažení cílů této směrnice, jak vyplývají z článku 2 a 3 této směrnice, ale skutečností, že v roce 2011 bylo přijato rozhodnutí o přehodnocení vnitrostátní politiky týkající ochrany přírody. Konkrétně tyto orgány nikdy netvrdily, že by zanikl potenciál uvedeného poldru, pokud je o obnovu dotyčných typů přírodních stanovišť a druhů prostřednictvím přeměny této zemědělské oblasti v přírodní oblast vystavenou vlivu odlivu a přílivu. Ostatně v dopise adresovaném Komisi dne 30. září 2014 uvedené orgány uvedly, že projekt na rozvoj přírodních hodnot v tomto poldru byl z politických, sociálních a rozpočtových důvodů zrušen s přihlédnutím ke skutečnosti, že vývoj, ke kterému již částečně došlo v ostatních částech lokality Haringvliet, byl pro dosažení cílů této lokality dostatečný.
- 38 Nizozemská vláda v této souvislosti na jednání potvrdila, že Nizozemské království se při předložení návrhu Komisi na zmenšení plochy LVS Haringvliet nedovolávalo existence „vědeckého omylu“.
- 39 Kromě toho Komise nepředložila Soudnímu dvoru žádný vědecký poznatek, který by mohl prokázat, že takovým omylem byl stížen tento původní návrh.
- 40 Komise se tudíž v souvislosti s osmou aktualizací seznamu LVS v atlantské biogeografické oblasti prostřednictvím prováděcího rozhodnutí 2015/72 nemohla platně opírat o existenci vědeckého omylu, ke kterému původně došlo v souvislosti se zařazením lokality Haringvliet do tohoto seznamu, aniž by do ní byl zahrnut Leenheerenpolder.
- 41 S ohledem na předcházející úvahy je třeba konstatovat, že prováděcí rozhodnutí 2015/72 je neplatné v části, v níž byla tímto rozhodnutím lokalita Haringvliet zařazena do seznamu LVS v atlantské biogeografické oblasti, aniž by byl Leenheerenpolder její součástí.

K nákladům řízení

- 42 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/72 ze dne 3. prosince 2014, kterým se přijímá osmá aktualizace seznamu lokalit významných pro Společenství v atlantské biogeografické oblasti, je neplatné v části, v níž byla tímto rozhodnutím do tohoto seznamu zařazena lokalita Haringvliet (NL 1000015), aniž by byl Leenheerenpolder její součástí.

Podpisy.